

[Bjørn Elmquist]

re midlerne? Vi har i øjeblikket debatten i Finansudvalget om, hvordan vi kan finansiere investeringsfonden. Den debat er ikke færdig, men det behøver ikke nødvendigvis at betyde flere penge på finansloven.

Ligesådan med EF-fondene. Der står, at der skal ydes en kraftigt forøget økonomisk indsats i EF, det nordiske samarbejde og OECD. Ingen siger, at det behøver betyde større statsbidrag fra Danmarks side til EF-fondene. Der er ganske store fonde i EF, og når vi taler om at bedre samhandelen, så er det heller ikke noget, der skal skydes statspenge i.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne have lov til at svare hr. Bjørn Elmquist, at hvis hr. Bjørn Elmquist havde lyttet lidt efter, hvad jeg rent faktisk sagde i min ordførertale, ville han vide, at jeg pointerede, at Fremskridtspartiet gik ind for samhandel. Vi gik ind for samarbejde, vi gik ind for joint venture, vi gik ind for, at EF lavede en bredere og bedre samhandel med Østeuropa, som jeg kaldte Warszawapagtlandene, hvilket i øvrigt er det samme.

Hr. Bjørn Elmquist spørger, hvorfor i alverdens riger og lande Fremskridtspartiet ikke kan stemme for den dagsorden, som et flertal af Folketingets medlemmer og partier har stillet. Det kan vi ikke af én god grund: Vi tænker også på den danske befolkning. Jeg tror nok, jeg egentlig gjorde ret meget ud af at forklare, at det er af økonomiske årsager. Vi ønsker ikke at sige: Vi skal have øgede udgifter på den danske finanslov.

Så kan hr. Bjørn Elmquist have meget ret i at sige, at det heller ikke er det, vi vil lige her og nu. Da vil vi bare omflytte lidt.

Det bedste, det danske Folketing overhovedet kan gøre, er at tage hver eneste sparet krone og putte den tilbage i statskassen, således at vi får råd til at betale noget af vores store gæld tilbage.

Derfor siger Fremskridtspartiet: Vi vil gerne samhandel, vi vil meget gerne dialog. Det er ikke det, der er et problem; men vi ønsker, at landene selv skal være med til at betale for bl.a. deres miljøsvineri, som der er blevet sagt så meget om i dag. De skal selv have lov til at være med til at vise den gode vilje, og det kan de ved at nedsætte deres militæruddgifter. Derved får de såmænd pengene til det.

Men vi kan ikke gå med til at øge byrderne på den danske skatteplagede befolkning, sådan som regeringspartierne nu vil gøre.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal nok lade være med at gøre det til en større debat, for vi er vel ved at være færdige, men jeg mener, at fru Annette Just skal læse vores dagsordensforslag meget nøje, for vi taler også om i ECE at støtte, at der oprettes en fælleseuropæisk miljøfond. Det er ikke bare fra vestlig side, at der kan blive tale om at stille midler til rådighed. Det er en miljøfond, som også skal omfatte de østeuropæiske lande, så det skal ikke bare være fra vestlig side, at vi poster en masse penge i Østeuropa. Det er også tanken, at de selv skal deltage i denne miljøfond.

Jørgen Estrup (RV):

Det har været en god og konstruktiv debat, og de enkelte skønhedspletter, stilbrud og niveaufald, som der har været, kan vi heldigvis komme let hen over. Jeg synes faktisk, at med den dagsorden, som nu et stort flertal i Folketinget vedtager, har vi egentlig lagt skinnerne for en Østeuropapolitik, som vi alle sammen vil kunne arbejde videre med i den kommende tid. Det er ikke noget ringe resultat af dagens debat.

Der er selvfølgelig mange hurdler på vejen, også sikkerhedspolitiske. Vi har nogle problemer med, hvordan vi skal tackle forholdet til de baltiske lande, som vi meget gerne vil komme til at stå nærmere, og som vi føler os bundet til historisk og kulturelt, men hvor vi naturligvis må gå forsigtigt og ansvarligt til værks. Det er i det hele taget vigtigt, at vi først tager skridtene, når de er gennemtænkt.

Vi har også et Tysklandsproblem, som givetvis vil komme til at optage sindene i den kommende tid og allerede gør det. Det er naturligvis ikke ligegyldigt, under hvilke forhold man diskuterer en tysk genforening. Der er nogle scenarier, der kan være mere acceptable end andre, men først og fremmest må man sige, at på dette som på en række af de andre områder gælder det, at de skridt, der skal tages, skal tages i de samarbejdsfora, som vi er i. Det er det første, det sidste og det vigtigste, at vi prøver at få en fælles holdning til de meget vanskelige spørgsmål.